

[Brodthagen.]

indtil 485 mill. kr. for nybyggeri. Det drejer sig jo om et forslag fra boligministeren, der angår en 3-årig periode, i hvilken ministeren skønner at der skal bruges 485 mill. kr., som han gerne vil have lov til i påkommende tilfælde at bruge. Venstre og de konservative vil altså have dette beløb nedsat med 200 mill. kr. til 285 mill. kr. De to partier anerkender altså i princippet, at der måske er brug for disse penge til dette formål; det er kun beløbets størrelse, de er uenige i. Da vi synes, man bør følge ministeren, idet vi går ud fra, at ministeren må have mest indsigt i og bedst vil kunne bedømme disse forhold, må vi fastholde, at de 485 mill. kr. bliver stående.

Fra et andet mindretal, medlemmet af det socialistiske folkeparti, foreligger der en hel del ændringsforslag om bortfald af forskellige bevillinger, der alle angår militærudgifter. Det er ændringsforslagene nr. 44-48, 146, 192, 559, 656 og 677, der angår bortfald af de foreslåede bevillinger til våbenarsenalet, ammunitionsarsenalet, krudtværket, den militære klædefabrik, orlogsværftet, Den Nordatlantiske Traktats Organisation, udskrivningsvæsenet, anlægsudgifter og materialeinvestering under forsvarsministeriets militærafsnit og så i øvrigt alle andre ting til militæret. Men i ændringsforslag nr. 559 foreslår man at stille 100 mill. kr. til rådighed til beredskabsstyrker til eventuelt brug for De Forenede Nationer. Her kunne jeg tænke mig at spørge: er det lejetropper fra andre lande, man vil have fat i, eller er det danske soldater? Hvordan vil man få fat i danske soldater, når man stryger hele fundamentet for den soldatmæssige uddannelse? Man stryger alt, hvad der hedder våben, ja, også den militære klædefabrik. Er det da meningen, at soldaterne skal uddannes i en nudistlejr? Så var der måske en anledning til over lejren at anbringe partiets initialer: SF, „Soldatens fryd“. Jeg synes altså ikke, at der er nogen rigtig konsekvens i forslaget om de 100 mill. kr., men jeg går ud fra, at partiet selv vil give udtryk for, hvad det mener. Vi kan i hvert tilfælde ikke gå med til det foreslåede.

Det forekommer mig at være mærkeligt, at et parti vil være med til at sende soldaterne rundt overalt på jordkloden for at

forsvare andre landes territorium og frihed, men at man ikke ønsker på hjemlig grund at stille en regulær soldat til forsvar af vore egne grænser. Muligvis kunne vi så en gang til opnå et se: „ved toldboden steg en matros i land“ — og han kunne f. eks. være russer.

Jeg skal med disse bemærkninger anbefale, at man stemmer for de af ministrene stillede og af udvalget eller flertallet tiltrådte ændringsforslag, men at man stemmer imod samtlige mindretalsændringsforslag, uanset hvilken konstellation der møder op med dem.

Damsgaard: Ved tredje behandling af forslaget til finanslov skal jeg på venstres vegne gøre nogle bemærkninger om de stillede ændringsforslag. Der er i alt stillet 708 ændringsforslag, men det er naturligvis kun et fåtal af disse, jeg skal kommentere.

Der er to ændringsforslag, stillet af den høje regering og tiltrådt af et flertal i finansudvalget, som venstre ikke kan stemme for. Det ene er ændringsforslag nr. 701 til § 30, der drejer sig om ekstraordinær amortisation af statsgælden med et beløb på 250 mill. kr. Når vi ikke kan gå med hertil, er det ikke, fordi venstre ikke finder det rigtigt, at staten afdrager på sin gæld; men det er måden, man gør det på, vi ikke synes om. Det er efter venstres mening helt urimeligt, at staten opkræver et milliardbeløb mere i skat årligt, end staten har brug for til ordinære udgifter, for så, når den har fået pengene i kassen og har fået flere hundrede millioner kroner tilovers som kasseoverskud, at foretage ekstraordinært afdrag på gæld. Jeg mener, at man i stedet burde nedsætte skatterne, så borgerne i højere grad selv beholdt pengene og selv bestemte, hvad disse penge skulle bruges til.

Der er et andet forhold vedrørende de 250 mill. kr., som jeg ønsker at sige noget om. Det er den højtærede finansministers mening — sådan har jeg forstået ministeren ved et samråd om sagen i finansudvalget — at foretage en ekstraordinær amortisation ved opkøb af obligationer, og dette opkøb skulle ske i samråd med nationalbanken. Jeg vil dog alligevel bede den højtærede finansminister afgive en erklæring herom nu ved denne lejlighed. Vi mener, at det kan være betænkeligt at gå den vej, at det skal